

Ingvar Loco Nordin

hos

Kluster

på

Lillan

5 september 2019 kl. 19.00

SKJUL

Detta stycke utgör (en ngt redigerad) inledning till ett stort (79 minuter) verk med titeln DEDICATIONS Volume II; for Stuart Riddle. Här finns en del att förklara:

2016 bad jag violinisten och konstnärinnan Anne Friis att känna sig fram genom mina recitationer av mina egna ordanhopningar, och spela på sin fiol, alternativt sin elfiol eller sin nyckelharpa. Vi arbetade med detta under tre perioder hösten 2016 och vintervåren 2017, i Annes stora atelje i konstnärshuset Bryggeriet i Nyköping. När arbetet var klart fanns 100 minuter fiolspel över. Jag fick idén att dela upp detta material i 10 delar, och använda varje del som basmaterial till tio stycken dedikationer till människor som på olika sätt betytt och betyder mycket för mig personligen. Tre sådana dedikationer på cirka 79 minuter vardera är hittills klara; Volume 1; for Ian Parsons, Volume 2; for Stuart Riddle, och Volume 3; for Maura Capuzzo Sahasrabudhe.

Denna inledning till Volume 2; for Stuart Riddle, består av min vildhustru Annas och min resoluta rivning av ett skjul på gården i Niemisel. Till dessa rivningsljud har jag lagt Anne Friis violin från sektion 2 enligt ovan, och anslag på ett piano. Om pianot finns också en del att säga: 2102 meddelade min cykelhandlare på Jacks Cykel i Nyköping att han ämnade hugga upp sitt gamla upprättstående piano, som stod i hans garage. Jag cyklade dit och satt en hel eftermiddag och spelade in varje tangent för sig på ett par digitala utensilier, efter noggrant utprovande av mikrofonpositioner osv. Alla tangenter fick ringa ut ordentligt. Jag har sedan dess komponerat ett flertal stycken med ljuden från detta piano, som högs upp samma dag som jag spelade in det. Man kan säga att det levde upp efter sin död! I stycket SKJUL, som jag kallar inledningen till DEDICATIONS Volume 2, förekommer, från pianot, bara enskilda och ibland bearbetade tangentanslag. Mot slutet förekommer också lite gamla kortvågsinspelningar från 1980-talet och några små citat ur min större komposition BELLWORDS, som förklaras på sin egen plats i detta programblad (8:00)

ordanhopning 1

SMALLTALK

En kedja seriekopplade småljud! (4:00)

BALLAST I SAMSARA

Detta stycke tar sin början i kortvågsljud och anslag av de båda stänkskärmar på en gammal rostig Massey Fergusontraktor som jag hittade i skogen vid Västiträsket utanför Niemisel, och bultade på med knytnävarna. Min egen recitation av ordanhopningen Ballast i Samsara sitter inmonterad mitt i ljudstycket. Vatten som hålls ur och i en tillbringare hörs, och mot slutet får väggklockan hemma hos vildhustruns dotter och måg göra tjänst, pitchad lite hit och dit (3:00)

ordanhopning 2

LAGENS BOKSTAV

Det här är en en tämligen brutal historia från 2005, som börjar vacklande och osäkert, men som efterhand tar över helt och tillintetgör samtidens hörselorgan!

En kollega på polisstationen i Nyköping uppmärksammade mig på de illustra lagar från 1700-talet som fortfarande äger giltighet, som t.ex. lagen om hur man förfar med en bisvärm som lämnat ägaren och svärmar någon annanstans. När jag läste texten fick jag genast auditiva associationer, och började strax snickra på en ljudkomposition. Det blev så småningom fem satser och ett verk jag kallar LAGBÖKERI. Jag tänkte på uttryck som "lagens bokstav", och därur uppstod denna sats, som är nr 2 i verket (I en annan sats behandlar jag varje enskilt ord i lagtexten, och i ytterligare en sats kommer bina till tals)

Jag uttalade alltså varje bokstav för sig, och lät varje bokstav bli en egen liten ljudfil. Därefter loopade jag bokstäverna i ett stort antal kanaler, olika långa, så att resultatet egentligen – förutom storformen – var omöjligt att förutse. Även om detta inte kan jämföras med John Cages "indeterminacy", är det något åt det hållet. När jag skanderade bokstäverna bemödade jag mig om att försöka åstadkomma extremt falska, vacklande och eroderande linjer. Det gick inte alltid. Ibland är tonläget tyvärr inte falskt.

Efterhand förtätas texturen, tills den blir nästan outhärdlig, monsteraktig.

Nå, när alla dessa kanaler med loopar resulterat i en stereofil, förvrängde jag bokstavsskanderandet allteftersom, tills bara varje bokstavs grundriktning i språkmelodin återstod. Här är sats nr 2 ur LAKBÖKERI; LAGENS BOKSTAV! (8:18)

Byggningsbalk (1736:0123 1) 21 kap. Om bi

1 § Flyga bi bort i annans skog, och följer ägaren dem till stock och håll, märker samma träd, och giver det byamän tillkänna; have ingen våld honom dem förtaga. Haver bisvärm satt sig i bärande och fridlyst träd; då skall den stockas, och ej träd huggas, eller spillas, vid bot, som i 13 kap. är sagt. Är den i annat träd; hugge neder, och tage bi sin saklöst.

2 § Hittar man bi å egen bolstad, eller den han äger lott i; vare hans, som hitte. Är det landbo; njute han tridjung, och jordägaren två lotter. Hittar man dem inom annans hägnad; njute ingen lott därav: hittar man dem utom hägnad, i annans skog och mark; äge tridjung, och jordägaren två lotter. Säg tvenne sig samma bi hittat; njute han denna hittelön, som först lyste. Om den, som å annans ägor hittar, och ej lyser, utan borttager, och om den, som med mat och bete till sig lockar annan mans bi, urskils i missgärningsbalken.

ordanhopning 3

SYD UTSIRA (for Zoltan Torey)

Zoltan Torey var en klinisk psykolog, filosof och författare, som publicerade oerhört intressanta teorier om självmedvetandet; det faktum att vi är medvetna om att vi är medvetna. Ett kort citat om "proto language" - det rudimentära språket före det senare utvecklade språket – ligger en bit in i detta stycke, som annars består av sjörapporten, en kastrull potatis vars lock skallrar när vattnet kokar över, och tjutet från främre skivbromsen på min mountainbike, vilket ger ifrån sig dylika ljud vid väta, och som jag sedan pitchat ner en hel del, så att man hör fyrar ute i havet som tutar för tjocka, eller djupa toner på orgeln Acusticum i Piteå... (8:00)

PARENTALS

1989 och 1990 gjorde jag intervjuer med mina föräldrar, Helge (1904 - 1992) och Viola (1911 – 2007). Det blev material till inalles fem fulla CD-skivor. Långt senare gjorde jag en del experiment med dessa intervjuer, bl.a. genom att isolera föräldrarnas röster från mina frågor och kommentarer, och använda resultatet dels som obefläckade berättelser från förra seklets statarliv, dels som material till en slags dokumentär ljudkonst. Det här är ett exempel på det senare, med mitt eget nynnade och hummande och ett par sångskålar (singing bowls) körda genom Logic och Amadeus Pro, som bakgrund till mina föräldrars röster när de skildrar min äldre bror Berndts död som 15-åring, i barnförlamning (polio) julen 1950. Dokumentär ljudkonst! (12:00)

ordanhopning 4

BELLWORDS

Min optiker har en liten dörrklocka. Det är en liten bjällra som sitter högt upp vid dörren, så att den slås an varje gång dörren öppnas eller stängs. Jag bad att få spela in sagda bjällra, och medan optikern vaktade så att ingen kund slog ner mig i golvet, steg jag upp på en trappstege, slog an bjällran och spelade in. Hemma tog jag fram en av min framlidne fars gamla uppslagsböcker från början av 1960-talet, och läste in på måfå utvalda uppslagsord; dock i bokstavsordning, med början i ordet Armageddon. Jag la in bjällerljudet mellan upplästa ord. I en version av detta stycke har jag behandlat resultatet i Logic, bl.a. Här är en del av en sådan variant (14:00)

ordanhopning 5

PAUS 20 min.

SLUKHÅL

Ett rättfram musique concrètestycke, med en kort ordanhopning som infälld intarsia. Alla ljud utom den förkylningsgrova rösten är åstadkomna med ett tungt spett nerstött och kringvridet i ispansaret på gårdsplanen utanför stallet i Niemisel (3:00)

SHIVA & SHELOSHIM

Stycket börjar med elektroniskt behandlade vattendroppar, och fortsätter med min dåvarande flickvän Sirkka Laine (finsk författarinna) och hennes väninnan Satu som tillsammans med mig sjunger gamla finska sånger efter bastun i en lägenhet i Helsingfors i februari 1985. Sångstunden är behandlad så att det ska låta som om vi avhör den genom väggen. Dessa dova sånger ansluter direkt till min exustru Judy Spangenthal-Nordins begravningsceremoni i en synagoga i Baltimore i augusti 2009. Rabbins och församlingens skanderande ligger sedan hela tiden i bakgrunden.

Min svärfar Louis Spangenthal talar till sitt barnbarn, min lille son, och sedan till mig, på en kassett som han skickade till oss.

Hans goda råd blandas därpå med en inspelning Judy gjorde när vi hade flyttat till Sverige 1979; en kassett hon tänkte skicka till gamla kompisar i Vermont USA.

I senare delen av stycket talar alltså en ung Judy i Sörmland mot en fond av skanderandet vid sin egen begravning i Baltimore trettio år senare. Dokumentär ljudkonst (5:00)

ordanhopning 6

MUSIC OF CHANGES

Min röst och en kakburk (1:00)

ORALITETER

Anne Friis spelar violin och elfiol; jag behandlar instrumentljuden varsamt och diktar en väldigt kroppslig ordanhopning. En kombination av dikt, soundscape, instrumentalmusik och elektroakustik, eller ”mixed media”, som man sa på nittioalet (3:00)

MONTEZUMA

1958 – 69 gick jag på Jära folkhögskola i Småland. En god vän där var en Ragnar Bardheim, konstnär och operafantast. 2018 hittade jag bland mina gamla kompaktkassetter en inspelning från den tiden. Bardheim förekom på denna inspelning ytterst sparsamt; enbart, faktiskt, med följande ord: ”Montezuma och Chiang kai-Shek, hela gänget” När jag, efter att ha upptäckt min kompis röst på kassetten, bemödade mig om att lokalisera honom, och fann honom i Norrköping, sammanställde jag den här kompositionen, som jag tog med som present efter alla dessa år, närmare bestämt 49 år. Förutom Bardheims yttranden, förekommer i stycket ett piano som jag anslår, Anne Friis elfiol och diverse kortvågsljud (7:00)

ordanhopning 7

LESSON ONE

Jag hittade en gammal engelsk språkkurs från början av 1960-talet i en Röda Korsbutik i Nyköping. Den låg på ett antal vinylskivor stora som singleplattor i en box, men skivorna var 33-varvare. Här är en ljudkonstbehandling av delar av kursen (12:00)